

III

*(Acte pregătitoare)***BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ****AVIZUL BĂNCII CENTRALE EUROPENE****din 29 noiembrie 2012****cu privire la o propunere de directivă de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a întreprinderilor de investiții****(CON/2012/99)****(2013/C 39/01)****Introducere și teme juridic**

La 10 iulie 2012, Banca Centrală Europeană (BCE) a primit din partea Consiliului Uniunii Europene o solicitare de emitere a unui aviz cu privire la o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a întreprinderilor de investiții și de modificare a Directivelor 77/91/CEE și 82/891/CEE ale Consiliului, a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE și 2011/35/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾ (denumită în continuare „directiva propusă”). La 27 iulie 2012, BCE a primit din partea Parlamentului European o solicitare de emitere a unui aviz cu privire la directiva propusă.

Competența BCE de a adopta un aviz cu privire la directiva propusă se întemeiază pe articolul 127 alineatul (4) și pe articolul 282 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, deoarece directiva propusă conține prevederi care afectează contribuția Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) la buna desfășurare a politicilor promovate de autoritățile competente privind supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și stabilitatea sistemului financiar, la definirea și aplicarea politicii monetare a Uniunii și la promovarea bunei funcționări a sistemelor de plăți. În conformitate cu articolul 17.5 prima teză din Regulamentul de procedură al Băncii Centrale Europene, Consiliul guvernatorilor adoptă prezentul aviz.

Observații cu caracter general

BCE susține pe deplin elaborarea unui cadru de redresare și rezoluție, precum și eliminarea obstacolelor din calea gestionării eficiente a crizelor în instituțiile financiare. Ar trebui să li se permită tuturor instituțiilor financiare să intre în faliment în mod ordonat, asigurând stabilitatea sistemului financiar în ansamblu și minimizând costurile publice și perturbările economice. În special, BCE susține un cadru de rezoluție la nivelul Uniunii pentru instituțiile de credit și întreprinderile de investiții, în scopul menținerii stabilității financiare în Uniune și, în consecință, al garantării funcționării pieței unice și pe timp de criză. În acest sens, este esențială elaborarea unor instrumente de sprijin comune pentru gestionarea intrării în criză a instituțiilor financiare – precum planurile de redresare și de rezoluție, banca-punte și instrumente de recapitalizare internă, de vânzare a activității și de separare a activelor. BCE apreciază faptul că propunerea respectă atributele-cheie convenite la nivel internațional pentru mecanismele de rezoluție eficiente destinate instituțiilor financiare ⁽²⁾, care impun convergența mecanismelor de rezoluție naționale, cu instrumente și competențe adecvate pentru o rezoluție eficientă. Punerea în aplicare a acestor atribute-cheie permite o intervenție în timp util pentru a asigura continuitatea funcțiilor esențiale.

⁽¹⁾ COM(2012) 280 final.

⁽²⁾ A se vedea „Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions” (Atributele-cheie ale mecanismelor de rezoluție eficiente destinate instituțiilor financiare), octombrie 2011, disponibil pe website-ul Consiliului pentru Stabilitate Financiară, la adresa <http://www.financialstabilityboard.org>, și Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară, „Report and Recommendations of the Cross-border Bank Resolution Group”, martie 2010, disponibil pe website-ul Băncii Reglementelor Internaționale, la adresa <http://www.bis.org>

BCE consideră că directiva, un pas foarte important în direcția unui cadru de rezoluție integrat pentru Uniune, ar trebui adoptată rapid. Totodată, vor fi necesare măsuri suplimentare pentru a crea un mecanism de rezoluție unic, unul dintre cei trei piloni ai uniunii bancare. În consecință, BCE solicită Comisiei să prezinte urgent o propunere separată pentru un mecanism european de rezoluție independent, inclusiv aspecte privind un fond european de rezoluție comun. Acest fond ar fi finanțat, cel puțin, de către instituțiile financiare. Coerența acestor trei piloni este esențială pentru succesul unei uniuni a piețelor financiare.

OBSERVAȚII SPECIFICE

1. Definiția rezoluției

Directiva propusă definește rezoluția ca fiind restructurarea unei instituții, în vederea asigurării continuității funcțiilor sale esențiale, menținerii stabilității financiare și restabilirii viabilității întregii instituții sau a unei părți a acesteia ⁽¹⁾. BCE consideră că rezoluția necesită o ierarhie clară. În acest context, instituțiile care au intrat sau care sunt susceptibile de a intra în faliment ar trebui, în principiu, sub rezerva unei decizii a autorităților de rezoluție, să facă obiectul procedurii de rezoluție prin utilizarea instrumentelor de rezoluție atunci când se consideră necesar și în interesul public, inclusiv pentru prevenirea riscului sistemic. În cazul în care autoritatea de rezoluție estimează că nu există preocupări de interes public, instituția ar trebui lichidată prin intermediul procedurilor de insolvență aplicabile în mod normal acestor instituții conform legislației naționale. În fine, restructurarea într-o rezoluție cu menținerea activității ar trebui avută în vedere numai atunci când este justificată de interesul public al menținerii stabilității financiare și atunci când rezoluția ordonată a unei instituții de credit ar avea efecte dăunătoare grave asupra sistemului financiar, cu un risc sporit de contagiune transfrontalieră. Directiva propusă ar trebui să clarifice faptul că scopul rezoluției nu este de a menține instituția aflată în dificultate majoră ca atare, ci de a asigura continuitatea funcțiilor esențiale ale acesteia ⁽²⁾.

2. Condiții pentru rezoluție și evaluarea necesității unui sprijin financiar public extraordinar

2.1. Directiva propusă prevede că una dintre condițiile necesare pentru măsurile de rezoluție este ca autoritatea competentă sau autoritatea de rezoluție să stabilească că instituția este în dificultate majoră sau pe cale să intre în faliment ⁽³⁾. BCE consideră că responsabilitatea de a stabili dacă o instituție a intrat sau este posibil să intre în faliment ar trebui alocată clar autorității competente, în interesul unor măsuri de rezoluție prompte și eficiente.

2.2. De asemenea, directiva propusă prevede că necesitatea unui ajutor de stat pentru o instituție este un indicator al faptului că aceasta este în dificultate majoră sau pe cale să intre în faliment. Cu toate acestea, același articol din directiva propusă prevede că două tipuri specifice de ajutor de stat nu reprezintă un asemenea indicator ⁽⁴⁾. Deși susține durata maximă propusă a acestui ajutor de stat ⁽⁵⁾, BCE observă că un număr considerabil de instituții de credit și întreprinderi de investiții care în prezent primesc ajutor de stat ar fi considerate ca aflate în dificultate majoră sau pe cale să intre în faliment în baza indicatorului de mai sus. BCE consideră că stabilirea împrejurărilor în care o instituție este în dificultate majoră sau pe cale să intre în faliment ar trebui să se bazeze numai pe o evaluare a situației prudențiale a instituției. Astfel, o nevoie individuală de ajutor de stat nu ar trebui să constituie în sine un criteriu obiectiv adecvat ⁽⁶⁾. În schimb, împrejurările care stau la baza acordării ajutorului de stat ar fi incluse în evaluarea situației prudențiale a instituției.

3. Implicarea băncilor centrale în redresare și rezoluție

3.1. Băncile centrale sunt responsabile de stabilitatea macroprudențială și financiară și, de asemenea, dispun de competențe privind piețele financiare. În această privință, ele ar trebui implicate în

⁽¹⁾ A se vedea articolul 2 alineatul (1) din directiva propusă.

⁽²⁾ A se vedea contribuția SEBC la consultarea publică organizată de Comisia Europeană cu privire la detaliile tehnice ale unui posibil cadru UE pentru redresarea și rezoluția bancară, mai 2011, pp. 4 și 5. Toate documentele BCE menționate sunt disponibile pe website-ul BCE, la adresa <http://www.ecb.europa.eu>. A se vedea, de asemenea, modificarea propusă 3 a BCE.

⁽³⁾ A se vedea articolul 27 alineatul (1) litera (a) din directiva propusă.

⁽⁴⁾ A se vedea articolul 27 alineatul (2) litera (d) punctele (i) și (ii) din directiva propusă.

⁽⁵⁾ A se vedea articolul 27 alineatul (2) litera (d) al doilea paragraf din directiva propusă.

⁽⁶⁾ A se vedea articolul 27 alineatul (2) litera (d) din directiva propusă, în coroborare cu articolul 2 alineatul (26). A se vedea, de asemenea, modificările propuse 2 și 8.

procesul de rezoluție, contribuind la atingerea obiectivelor rezoluției, minimizând totodată riscurile unor efecte negative neintenționate asupra îndeplinirii atribuțiilor băncilor centrale și asupra funcționării sistemelor de plăți și de decontare. În acest context, băncile centrale pot juca un rol în evaluarea planurilor de redresare și rezoluție din perspectiva stabilității financiare, precum probabilitatea factorilor declanșatori care ar putea conduce la o reducere dezordonată a gradului de îndatorare. De asemenea, băncile centrale pot fi asociate la evaluarea acțiunii potențiale a autorității de rezoluție, întrucât unul din obiectivele principale este evitarea perturbărilor sistemice⁽¹⁾. Prin urmare, BCE consideră necesar ca statele membre să se asigure, atunci când banca centrală nu este ea însăși autoritatea de rezoluție, că autoritatea competentă și autoritatea de rezoluție se angajează într-un schimb de informații adecvat cu banca centrală⁽²⁾.

- 3.2. Directiva propusă prevede ca planurile de redresare elaborate și actualizate de către o instituție pentru restabilirea situației sale financiare în urma unei deteriorări semnificative nu trebuie să se bazeze în niciun fel pe accesul sau acordarea de sprijin financiar public extraordinar. Totuși acestea includ, după caz, o analiză care să indice modalitatea și momentul la care instituția poate solicita accesul, în caz de criză, la facilitățile băncii centrale cu colateral disponibil⁽³⁾. BCE dorește să sublinieze că această dispoziție nu ar trebui să afecteze în niciun fel competența băncilor centrale de a decide în mod independent și liber cu privire la furnizarea de lichiditate a băncii centrale instituțiilor de credit solvabile, atât în ceea ce privește operațiunile standard de politică monetară, cât și asistența privind lichiditatea pentru situații de urgență, în limitele impuse de interdicția de finanțare monetară prevăzute de tratat⁽⁴⁾.
- 3.3. Directiva propusă impune fiecărui stat membru să includă în pachetul său de măsuri de rezoluție competența de a înființa și administra o instituție-punte și un vehicul de administrare a activelor. Directiva propusă prevede că o instituție-punte este deținută total sau parțial de una sau mai multe autorități publice și că un vehicul de administrare a activelor este deținut integral de una sau mai multe autorități publice, printre care se poate număra și autoritatea de rezoluție⁽⁵⁾. Atunci când o bancă centrală îndeplinește și funcția de autoritate de rezoluție⁽⁶⁾, ar trebui să fie clar, pentru a evita orice îndoială, că banca centrală nu-și va asuma și nu va finanța în niciun caz vreo obligație a acestor entități. Rolul unei bănci centrale ca deținător al unei asemenea entități trebuie să respecte în orice împrejurare interdicția de finanțare monetară, prevăzută la articolul 123 din tratat, completat de Regulamentul (CE) nr. 3603/93 al Consiliului⁽⁷⁾. Acesta interzice, printre altele, orice finanțare de către o bancă centrală a obligațiilor sectorului public față de terți. În plus, acest rol trebuie îndeplinit fără a aduce atingere independenței băncii centrale, în special independenței financiare și instituționale a acesteia.
- 3.4. BCE observă că directiva propusă conține numai criteriile minime pe care trebuie să le îndeplinească instituțiile-punte și vehiculele de administrare a activelor care urmează a fi înființate de autoritățile publice. BCE ar sublinia că finanțarea transparentă este una din principalele probleme care afectează legitimitatea și responsabilitatea pentru utilizarea fondurilor publice, pe care Eurosistemul este interesat să le protejeze. În acest sens, BCE apreciază faptul că directiva propusă prevede că în principiu costurile rezoluției ar trebui suportate de către acționari și creditorii și, atunci când aceste fonduri nu sunt suficiente, prin mecanisme de finanțare⁽⁸⁾. Cu toate acestea, BCE subliniază că, în conformitate cu interdicția de finanțare monetară, băncile centrale nu pot finanța aceste mecanisme de finanțare. În special, acest lucru afectează enumerarea mijloacelor de finanțare alternative⁽⁹⁾ din directiva propusă⁽¹⁰⁾.

(1) A se vedea, de asemenea, contribuția SEBC la consultarea publică organizată de Comisie cu privire la detaliile tehnice ale unui posibil cadru UE pentru redresarea și rezoluția bancară, mai 2011, p. 6, punctul 9.

(2) În această privință, articolul 74 alineatul (3) litera (b) din directiva propusă este un pas în direcția corectă, dar nu este suficient pentru a asigura nivelul corespunzător de schimb de informații și de cooperare. A se vedea, de asemenea, modificările propuse 4 și 23.

(3) A se vedea articolul 5 alineatul (3) din directiva propusă; a se vedea, de asemenea, articolul 9 alineatul (2) din directiva propusă în ceea ce privește planurile de rezoluție.

(4) A se vedea Raportul de convergență al BCE, 2012, p. 29. A se vedea, de asemenea, modificarea propusă 1.

(5) A se vedea articolul 34 alineatul (2) și articolul 36 alineatul (2) din directiva propusă.

(6) A se vedea Avizul BCE CON/2011/39.

(7) Regulamentul (CE) nr. 3603/93 din 13 decembrie 1993 de precizare a definițiilor necesare aplicării interdicțiilor menționate la articolul 104 și articolul 104b alineatul (1) din tratat (JO L 332, 31.12.1993, p. 1).

(8) A se vedea articolul 92 alineatul (2) din directiva propusă.

(9) A se vedea articolul 96 din directiva propusă.

(10) A se vedea Avizul BCE CON/2011/103, punctul 4, și Avizul BCE CON/2010/83, punctul 6.3.

4. Implicarea autorităților naționale desemnate în evaluarea planurilor de redresare

Directiva propusă prevede că autoritățile competente examinează planurile de redresare pentru a se asigura, printre altele, aplicarea eficientă în situații de tensiuni financiare, fără a provoca vreun efect negativ semnificativ asupra sistemului financiar, inclusiv în cazul în care și alte instituții ar pune în aplicare planuri de redresare în aceeași perioadă de timp ⁽¹⁾. Pentru a se asigura luarea în considerare a oricăror preocupări sistemice relevante în aceste analize, inclusiv impactul de ansamblu al punerii în aplicare simultane a planurilor de redresare, care poate conduce la comportament prociclic sau gregar, BCE consideră necesar ca autoritățile competente să efectueze evaluările în consultare cu autoritățile naționale competente desemnate, atunci când acestea sunt entități separate ⁽²⁾.

5. Sprijin financiar intragrup

Directiva propusă prevede că statele membre se vor asigura că entitățile unui grup pot încheia acorduri de sprijin financiar intragrup ⁽³⁾. BCE recunoaște avantajele acestei cerințe, în special faptul că aceste acorduri, după ce sunt autorizate de autoritățile competente, pot fi prezentate pentru aprobare adunărilor acționarilor fiecărei entități din grup care intenționează să fie parte la acord. BCE observă totuși că punerea în aplicare a acestor acorduri voluntare în sistemele juridice naționale ridică probleme juridice complexe. Adoptarea lor va depinde și de cât de bine vor interacționa dispozițiile acestora cu dreptul național în domeniul fiscal, al insolvenței și al societăților comerciale, de exemplu, în privința principiului conform căruia tranzacțiile din cadrul grupului sunt realizate în condiții obiective ⁽⁴⁾. În acest scop, BCE consideră că poate fi necesară o reflecție suplimentară cu privire la măsura în care dispozițiile suplimentare sunt de natură să asigure certitudinea juridică și caracterul executoriu al tranzacțiilor intragrup care sunt aprobate și aplicate în conformitate cu aceste acorduri voluntare.

6. Instrumentul de recapitalizare internă și competențele de depreciere

6.1. BCE apreciază dezvoltarea recapitalizării interne ca un mecanism de reducere a datoriilor sau de conversie pentru absorbția pierderilor instituțiilor aflate în dificultate majoră sau pe cale să intre în faliment. Mecanismul de recapitalizare internă ar trebui proiectat pentru a respecta atributele-cheie convenite la nivel internațional pentru o rezoluție eficientă ⁽⁵⁾, în special o competență pentru ca autoritatea de rezoluție, în cadrul unui regim de rezoluție, să efectueze recapitalizarea internă cu privire la o gamă largă de pasive, în conformitate cu ierarhia creditorilor care s-ar aplica într-o lichidare. BCE susține introducerea de către statele membre a unui asemenea instrument de recapitalizare internă de la 1 ianuarie 2018 cel mai târziu ⁽⁶⁾. Aceasta ar permite și dezvoltări suplimentare ale mecanismului de recapitalizare internă, și anume în ceea ce privește posibilitatea de a introduce o cerință minimă referitoare la un nivel-țintă de instrumente de recapitalizare internă desemnate, păstrând totodată acoperirea generală a recapitalizării interne. În plus, BCE intenționează să contribuie la analiza aprofundată a implicațiilor practice ale recapitalizării interne ca instrument de rezoluție, inclusiv în ceea ce privește fezabilitatea unei executări rapide, capacitatea de a respecta ordinea de preferință („seniority waterfall”) la absorbția pierderilor, mecanismele de conversie sau depreciere („write down”) ⁽⁷⁾, precum și impactul posibil asupra piețelor instrumentelor derivate. În acest context, proiectarea instrumentului de recapitalizare internă și cea a băncii-punte ar trebui analizate împreună, dată fiind capacitatea celui de al doilea instrument de a reproduce mare parte din rezultatul primului instrument.

6.2. BCE consideră că măsurile de rezoluție ar trebui adoptate în circumstanțe justificate și ar trebui însoțite de condiții corespunzătoare, pentru a limita hazardul moral ⁽⁸⁾. Astfel cum s-a precizat mai

⁽¹⁾ A se vedea articolul 6 alineatul (2) litera (b) din directiva propusă.

⁽²⁾ A se vedea modificarea propusă 5.

⁽³⁾ A se vedea articolele 16-22 din directiva propusă.

⁽⁴⁾ Cerința ca tranzacțiile intragrup să fie încheiate în condiții obiective este un principiu fundamental în cadrul dreptului societăților comerciale din aproape toate statele membre, cu excepția Spaniei. A se vedea raportul DBB law către DG Markt din 2008 privind constrângerile juridice asupra transferurilor intragrup, care a subliniat acest risc.

⁽⁵⁾ A se vedea „Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions” (Atributele-cheie ale mecanismelor de rezoluție eficiente destinate instituțiilor financiare), octombrie 2011, disponibil pe website-ul Consiliului pentru Stabilitate Financiară, la adresa <http://www.financialstabilityboard.org>

⁽⁶⁾ A se vedea articolul 115 alineatul (1) al treilea paragraf din directiva propusă.

⁽⁷⁾ A se vedea contribuția Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) la consultarea publică organizată de Comisie cu privire la detaliile tehnice ale unui posibil cadru UE pentru redresarea și rezoluția bancară, p. 4.

⁽⁸⁾ A se vedea, de asemenea, contribuția SEBC la consultarea publică organizată de Comisie cu privire la detaliile tehnice ale unui posibil cadru UE pentru redresarea și rezoluția bancară, mai 2011, p. 5.

sus, instituțiile aflate în dificultate majoră sau pe cale să intre în faliment ar trebui, în principiu, să fie lichidate în baza procedurii obișnuite de insolvență, iar atunci când se consideră necesar ar trebui lichidate utilizând instrumentele de rezoluție. În acest context, competențele de recapitalizare internă, ca instrument de rezoluție, ar trebui utilizate cu precădere pentru rezoluția instituțiilor care au ajuns la nivelul la care nu mai sunt viabile. BCE consideră că posibilitatea ca recapitalizarea internă să mențină activitatea unei instituții care este în dificultate majoră sau pe cale să intre în faliment ⁽¹⁾ ar trebui avută în vedere numai în cazuri excepționale și justificate.

BCE susține combinarea constantă a instrumentului de recapitalizare internă cu înlocuirea personalului de conducere și cu restructurarea ulterioară a instituției și a activităților sale într-un mod care abordează cauzele falimentului acesteia ⁽²⁾.

- 6.3. Directiva propusă prevede că Autoritatea Bancară Europeană (ABE) raportează Comisiei cu privire la punerea în aplicare a cerinței ca instituțiile să dispună, în permanență, de o sumă agregată de fonduri proprii și de pasive eligibile suficientă, exprimată ca procent din totalul pasivelor instituției ⁽³⁾. BCE solicită realizarea de studii suplimentare pentru a evalua dacă o cerință minimă de recapitalizare internă ar trebui exprimată ca procentaj din totalul pasivelor sau ca procentaj din activele ponderate la risc. Ultima variantă are avantajul de a ține cont de riscul aferent activelor instituțiilor. BCE recomandă ca ABE să efectueze această evaluare. De asemenea, BCE recomandă ca ABE să transmită Comisiei o evaluare a impactului acestei cerințe asupra instituțiilor și a măsurii în care ar fi benefică introducerea unei cerințe care să interzică sau să limiteze deținerea de către sectorul bancar a instrumentelor eligibile pentru recapitalizare internă.
- 6.4. Directiva propusă prevede ca, înainte de a lua măsuri de rezoluție, autoritățile de rezoluție să exercite competența de depreciere ⁽⁴⁾. Astfel, deprecierea instrumentelor de capital este o competență de rezoluție ⁽⁵⁾, care pare să se aplice înainte ca instituția să intre în rezoluție. BCE susține ca autoritățile să aibă competența de a deprecia instrumentele de capital înainte de intrarea în rezoluție. În vederea recapitalizării instituțiilor, BCE recomandă clarificarea explicită a acestui lucru în directiva propusă, pentru evitarea îndoielilor. De asemenea, ar fi dezirabile un studiu de caz și o simulare de către Comisie a punerii în aplicare a instrumentului de recapitalizare internă, pentru a clarifica interdependențele dintre diversele etape ale procesului de recapitalizare internă.

7. Finanțarea rezoluției și dimensiunea țintă a mecanismelor de finanțare

- 7.1. Un cadru de rezoluție adecvat ar trebui să asigure suportarea costului rezoluției, în primul rând, de către acționarii și creditorii unei instituții în rezoluție și de către sectorul privat în ansamblu. Prin urmare, BCE apreciază faptul că instrumentele și competențele de rezoluție din directiva propusă permit autorităților să pună finanțarea rezoluției în sarcina acționarilor și a creditorilor. În plus, directiva propusă introduce două surse suplimentare de finanțare a rezoluției: mecanisme de finanțare națională și contribuții la sistemul de garantare a depozitelor (*deposit guarantee scheme – DGS*) ⁽⁶⁾.
- 7.2. Deși recunoaște avantajul unor surse suplimentare de finanțare a rezoluției, BCE consideră că propunerea ambițioasă de a înființa un sistem european de mecanisme de finanțare nu va soluționa aspecte importante de natură transfrontalieră referitoare la rezoluție, precum coordonarea și împărțirea sarcinilor. Existența a 27 de mecanisme naționale sub controlul autorităților naționale ale acestora este complicată și de lipsa de claritate a sistemului de împrumut propus în privința unor detalii importante, precum drepturile și obligațiile creditorilor și debitorilor.

⁽¹⁾ Menținerea activității este utilizată pentru a descrie situația în care o instituție continuă să funcționeze în rezoluție fără perspectiva de a fi lichidată în viitorul apropiat, spre deosebire de încheierea activității, în care funcțiile bancare critice sunt păstrate, dar în altă entitate juridică decât cea care a intrat în rezoluție și este lichidată.

⁽²⁾ A se vedea considerentul 46 din directiva propusă.

⁽³⁾ A se vedea articolul 39 alineatul (6) din directiva propusă.

⁽⁴⁾ A se vedea articolul 51 alineatul (1) din directiva propusă.

⁽⁵⁾ A se vedea articolul 56 alineatul (1) litera (f) din directiva propusă.

⁽⁶⁾ Articolul 96. În măsura în care mecanismele de finanțare se vor împrumuta și de la banca centrală, acest lucru poate reprezenta finanțare monetară. A se vedea, în această privință, punctul 3.4 și modificarea 29.

8. Utilizarea sistemelor de garantare a depozitelor în finanțarea rezoluției

- 8.1. Directiva propusă prevede că sistemul de garantare a depozitelor (DGS) la care este afiliată instituția acoperă valoarea pierderilor pe care acesta ar fi trebuit să o suporte în conformitate cu procedura obișnuită de insolvență⁽¹⁾. Tratamentul depozitelor garantate în transferul către banca-punte poate avea un impact major asupra implicării DGS. Măsura în care un DGS participă la măsurile de rezoluție va afecta *ceteris paribus* nivelul de finanțare necesar din celelalte două surse disponibile – mecanismele de finanțare și creditorii chirografari. Această incertitudine în rândul creditorilor poate crește riscul unor retrageri masive preventive din partea creditorilor, clienților și altor contrapărți, care, dacă ar avea loc, ar submina obiectivul principal al regimului.
- 8.2. Directiva propusă permite statelor membre să prevadă că mijloacele financiare disponibile ale unui DGS instituit pe teritoriul lor pot fi utilizate pentru finanțarea rezoluției⁽²⁾. Deși BCE susține această dispoziție, care permite sinergii între DGS și finanțarea rezoluției, aceasta consideră foarte important ca respectiva dispoziție să nu compromită în vreun fel funcția principală a DGS de protecție a depozitelor asigurate. BCE apreciază faptul că directiva propusă acordă prioritate rambursării depunătorilor acoperiți de către DGS, atunci când unui DGS i se cere să-și utilizeze mijloacele financiare disponibile pentru a finanța rezoluția, precum și, în același timp, funcția obișnuită de rambursare a depunătorilor asigurați, iar mijloacele disponibile sunt insuficiente pentru a satisface toate aceste cereri⁽³⁾.

În acest context, BCE susține ca certitudinea juridică să fie asigurată prin definirea clară a rolului DGS în finanțarea rezoluției, indiferent de instrumentul de rezoluție ales și de modul de aplicare a măsurilor.

Directiva propusă impune statelor membre să se asigure că, în conformitate cu legislația națională care reglementează procedurile obișnuite de insolvență, sistemele de garantare a depozitelor sunt considerate ca având același rang cu creanțele neprivilegiate și negarantate⁽⁴⁾. Această abordare nu pare să fie consecventă cu faptul că statele membre pot stabili o ordine de preferință a creanțelor în ceea ce privește depozitele garantate de DGS. În prezent, șase state membre – inclusiv Bulgaria⁽⁵⁾, Grecia⁽⁶⁾, Letonia⁽⁷⁾, Ungaria⁽⁸⁾, Portugalia⁽⁹⁾ și România⁽¹⁰⁾ – au acordat o prioritate superioară creanțelor pe care DGS le-a dobândit prin subrogare după plata sumelor corespunzând depozitelor garantate, contribuind astfel în continuare la asigurarea permanentă a unei finanțări suficiente aflate la dispoziția DGS.

Opiniile privind impactul acordării unei priorități superioare sunt foarte divergente, întrucât se crede că prioritatea superioară a depunătorilor poate avea un impact asupra costurilor de finanțare disponibile băncilor, iar alți creditori vor depune eforturi suplimentare pentru a-și garanta creanțele. Pe de altă parte, acest lucru ar fi parțial atenuat în măsura în care creanțele prioritare ar include numai depozitele garantate. În plus, un regim juridic care stabilește o prioritate superioară a depunătorilor

⁽¹⁾ A se vedea articolul 99 alineatul (1) din directiva propusă.

⁽²⁾ A se vedea articolul 99 alineatul (5) din directiva propusă.

⁽³⁾ Articolul 99 alineatul (8) din directiva propusă.

⁽⁴⁾ A se vedea articolul 99 alineatul (2) din directiva propusă.

⁽⁵⁾ Statutul de creditor privilegiat este stabilit pentru DGS prin articolul 94 alineatul (1) din Legea privind insolvența bancară (*Darjaven vestnik* nr. 92, 27.9.2002).

⁽⁶⁾ Statutul de creditor privilegiat al depunătorilor este stabilit de articolul 4 alineatul (16) din Legea nr. 3746/2009 de transpunere a Directivei 2005/14/CE privind asigurarea de răspundere civilă auto și a Directivei 2005/68/CE privind reasigurarea și alte dispoziții (FEK A 27, 16.2.2009). Articolul 13a alineatul (4) definește statutul DGS.

⁽⁷⁾ Legea din 5 octombrie 1995 privind instituțiile de credit [LV 163(446), 24.10.1995]. Articolul 192 alineatul (1) a introdus ordinea de preferință pentru depunătorii garantați la 21 mai 1998.

⁽⁸⁾ Legea CXII din 1996 privind instituțiile de credit și întreprinderile financiare (*Magyar Közlöny* 1996/109, 12.12.1996), mai precis capitolul XV din lege, referitor la detaliile sistemului de garantare a depozitelor. Statutul preferențial al tuturor depozitelor, nu doar al celor garantate, este stabilit de articolul 183 alineatul (1) din lege.

⁽⁹⁾ A se vedea articolul 166-A din versiunea consolidată a Decretului-lege nr. 298/92 din 31 decembrie 1992 privind cadrul juridic al instituțiilor de credit și al întreprinderilor financiare (D.R. nr. 30, I, 10.2.2012).

⁽¹⁰⁾ Ordonanța de guvern nr. 10/2004 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit, cu modificările și completările ulterioare, în special prin articolul 38, acordă o prioritate superioară, după cheltuielile aferente procedurii falimentului, creanțelor rezultate din depozitele garantate, inclusiv creanțele DGS rezultate din plata compensațiilor către depunătorii garantați (*Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 84, 30.1.2004).

garanți ar trebui să faciliteze utilizarea măsurilor de rezoluție prevăzute în directiva propusă (de exemplu, instrumentul de vânzare a activității, instrumentul instituției-punte). Din perspectiva stabilității financiare, creanța prioritara în ceea ce privește depozitele garantate este susținută și pentru că reduce riscul unei panici bancare, pierderile potențiale ale depunătorilor asigurați în faza de lichidare, precum și consumarea excesivă a DGS ⁽¹⁾.

9. **Publicarea materialelor de marketing**

Directiva propusă prevede că poate fi amânata orice publicare a informațiilor de marketing ale unei instituții în rezoluție care vinde o parte sau totalitatea activității sale prin instrumentul de vânzare a activității ⁽²⁾. BCE consideră că poate fi necesar și ca publicarea unor informații care influențează prețul legate de instrumente financiare tranzacționate în mod public să fie amânata pe perioada aplicării altor instrumente de rezoluție. Dispozițiile relevante din directiva propusă ⁽³⁾ ar trebui extinse la o regulă generală pe perioada aplicării oricărui instrument de rezoluție, atunci când interesul instituției poate justifica o întârziere în publicarea informațiilor care influențează prețul.

10. **Armonizarea în continuare a normelor de redresare și rezoluție**

10.1. BCE susține dezvoltarea unui cadru de redresare și rezoluție și pentru instituțiile financiare nebancare cu importanță sistemică, de exemplu, societățile de asigurare și infrastructurile piețelor ⁽⁴⁾. Acesta ar trebui coordonat cu inițiativele internaționale.

10.2. Ar trebui continuate eforturile de a realiza o minimă armonizare a legislației privind insolvența din statele membre. Diversitatea actuală a legislației privind insolvența, de exemplu, în ceea ce privește o prioritate superioară a creanțelor creditorilor, are un impact considerabil asupra punerii în aplicare a instrumentelor de rezoluție, în special valorificarea activelor și pasivelor deținute de instrumentele de rezoluție.

Adoptat la Frankfurt pe Main, 29 noiembrie 2012.

Președintele BCE

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ A se vedea Avizul BCE CON/2011/83.

⁽²⁾ A se vedea articolul 33 alineatul (2) din directiva propusă.

⁽³⁾ A se vedea articolul 12 alineatul (3) din Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) (JO L 96, 12.4.2003, p. 16).

⁽⁴⁾ A se vedea, în această privință, Consultarea Comisiei cu privire la un posibil cadru de redresare și rezoluție pentru instituții financiare, altele decât băncile, din 5 octombrie 2012, disponibil pe website-ul Comisiei Europene, la adresa http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/nonbanks/consultation-document_en.pdf

ANEXĂ

Propuneri de redactare

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE (1)
Modificarea 1 Considerentul 21	
„Planurile de redresare și de rezoluție nu trebuie să se bazeze pe accesul la sprijin financiar public extraordinar și nu trebuie să expună contribuabilii la riscuri de pierdere. Accesul la facilitățile de lichiditate acordate de băncile centrale, inclusiv la facilitățile de lichiditate de urgență, nu ar trebui să fie considerat sprijin financiar public extraordinar, sub rezerva următoarelor condiții: instituția să fie solvabilă în momentul aportului de lichiditate și acest aport să nu facă parte dintr-un pachet mai mare de măsuri de ajutor; facilitatea să fie garantată în întregime cu colateral, căruia să i se aplice marje de ajustare în funcție de calitatea și valoarea sa de piață; banca centrală să aplice beneficiarului o rată a dobânzii penalizatoare, iar măsura se fie luată din inițiativa proprie a băncii centrale și, în special, să nu fie susținută printr-o contragaranție din partea statului.”	„Planurile de redresare și de rezoluție nu trebuie să se bazeze pe accesul la sprijin financiar public extraordinar, și nu trebuie să expună contribuabilii la riscuri de pierdere. și nu trebuie să presupună a Accesul la facilitățile de lichiditate acordate de băncile centrale, inclusiv la facilitățile de lichiditate de urgență lichiditatea băncii centrale, nu ar trebui să fie considerat sprijin financiar public extraordinar, sub rezerva următoarelor condiții: instituția să fie solvabilă în momentul aportului de lichiditate și acest aport să nu facă parte dintr-un pachet mai mare de măsuri de ajutor; facilitatea să fie garantată în întregime cu colateral, căruia să i se aplice marje de ajustare în funcție de calitatea și valoarea sa de piață; banca centrală să aplice beneficiarului o rată a dobânzii penalizatoare, iar măsura se fie luată din inițiativa proprie a băncii centrale și, în special, să nu fie susținută printr-o contragaranție din partea statului.”

Explicație

Băncile centrale furnizează lichiditate contrapărților eligibile care participă la TARGET2 sau la operațiunile de politică monetară (2), în vederea bunei funcționări a sistemelor de plăți și a politicii monetare. În plus, băncile centrale pot furniza lichiditate în circumstanțe excepționale și de la caz la caz instituțiilor de credit care sunt temporar nelichide, dar solvabile (3). Modificarea propusă urmărește să se asigure că planurile de redresare și rezoluție nu pleacă de la ipoteza disponibilității lichidității băncii centrale. Băncile centrale decid în mod independent și exclusiv cu privire la furnizarea de lichiditate a băncii centrale instituțiilor de credit solvabile, în limitele impuse de interdicția de finanțare monetară din tratat (4).

Modificarea 2

Considerentul 24

„Cadrul de rezoluție ar trebui să prevadă declanșarea rapidă a procedurii de rezoluție, înainte ca insolvabilitatea instituției financiare să se reflecte în bilanț și înainte ca întregul său capital propriu să fi fost consumat. Procedura de rezoluție ar trebui demarată în momentul în care o întreprindere devine sau este susceptibilă de a deveni neviabilă și celelalte măsuri întreprinse s-au dovedit insuficiente pentru a preveni falimentul întreprinderii. Faptul că o instituție nu îndeplinește condițiile de autorizare nu ar trebui să justifice în sine declanșarea procedurii de rezoluție, mai ales dacă instituția încă este sau ar putea fi viabilă. O instituție trebuie considerată ca aflată în dificultate majoră sau pe cale să intre în faliment atunci când ea nu respectă sau urmează să nu respecte cerințele de capital pentru continuarea autorizării, deoarece a suportat sau este susceptibilă că va suporta pierderi care urmează să epuizeze totalitatea sau cvasitotalitatea fondurilor sale proprii, atunci când activele instituției sunt sau urmează să devină inferioare pasivelor sale, atunci când instituția este sau urmează să fie în imposibilitatea de a-și plăti obligațiile la scadență sau atunci când instituția necesită sprijin financiar public extraordinar. Necesitatea asistenței privind lichiditatea în situații de urgență din partea unei bănci centrale nu ar trebui să fie, în sine, o condiție care demonstrează în mod suficient faptul că o instituție se află sau se va afla în scurt timp în imposibilitatea de a-și achita datoriile la	„Cadrul de rezoluție ar trebui să prevadă declanșarea rapidă a procedurii de rezoluție, înainte ca insolvabilitatea instituției financiare să se reflecte în bilanț și înainte ca întregul său capital propriu să fi fost consumat. Procedura de rezoluție ar trebui demarată în momentul în care o întreprindere devine sau este susceptibilă de a deveni neviabilă și celelalte măsuri întreprinse s-au dovedit insuficiente pentru a preveni falimentul întreprinderii. Faptul că o instituție nu îndeplinește condițiile de autorizare nu ar trebui să justifice în sine declanșarea procedurii de rezoluție, mai ales dacă instituția încă este sau ar putea fi viabilă. O instituție trebuie considerată ca aflată în dificultate majoră sau pe cale să intre în faliment atunci când ea nu respectă sau urmează să nu respecte cerințele de capital pentru continuarea autorizării, deoarece a suportat sau este susceptibilă că va suporta pierderi care urmează să epuizeze totalitatea sau cvasitotalitatea fondurilor sale proprii, atunci când activele instituției sunt sau urmează să devină inferioare pasivelor sale, atunci când instituția este sau urmează să fie în imposibilitatea de a-și plăti obligațiile la scadență. sau atunci când instituția necesită sprijin financiar public extraordinar. Necesitatea asistenței privind lichiditatea în situații de urgență din partea unei bănci centrale nu ar trebui să fie, în sine, o condiție care demonstrează în mod suficient faptul că o instituție se află sau se va afla în scurt timp în

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE (1)
scadență. În vederea menținerii stabilității financiare, în special în cazul unui deficit de lichiditate sistemic, garanțiile acordate de stat pentru facilitățile de lichiditate oferite de băncile centrale sau garanțiile acordate de stat pentru instrumentele de natura datoriei nou emise nu ar trebui să conducă la declanșarea procedurii de rezoluție, dacă sunt îndeplinite anumite condiții. Mai exact, aceste garanții de stat ar trebui să fie aprobate în conformitate cu cadrul pentru ajutoarele de stat și nu ar trebui să facă parte dintr-un pachet mai mare de măsuri de ajutor, iar utilizarea măsurilor de garantare ar trebui să fie strict limitată în timp. În ambele cazuri, banca trebuie să fie solvabilă.”	imposibilitatea de a și achita datoriile la scadență. În vederea menținerii stabilității financiare, în special în cazul unui deficit de lichiditate sistemic, garanțiile acordate de stat pentru facilitățile de lichiditate oferite de băncile centrale sau garanțiile acordate de stat pentru instrumentele de natura datoriei nou emise nu ar trebui să conducă la declanșarea procedurii de rezoluție, dacă sunt îndeplinite anumite condiții. Mai exact, aceste garanții de stat ar trebui să fie aprobate în conformitate cu cadrul pentru ajutoarele de stat și nu ar trebui să facă parte dintr-un pachet mai mare de măsuri de ajutor, iar utilizarea măsurilor de garantare ar trebui să fie strict limitată în timp. În ambele cazuri, banca trebuie să fie solvabilă.”

Explicație

Modificarea propusă urmărește să clarifice faptul că stabilirea împrejurărilor în care o instituție este în dificultate majoră sau pe cale să intre în faliment ar trebui să se bazeze pe o evaluare a situației prudențiale a instituției de către autoritățile competente. Evaluarea necesității ajutorului de stat ar implica autoritățile din domeniul concurenței. A se vedea, de asemenea, explicația de la modificarea 10.

Modificarea 3

Articolul 2

„În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:	„În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:
1. «rezoluție» înseamnă restructurarea unei instituții, în vederea asigurării continuității funcțiilor sale esențiale, a menținerii stabilității financiare și a restabilirii viabilității întregii instituții sau a unei părți a acesteia;	1. «rezoluție» înseamnă restructurarea unei instituții, în vederea asigurării continuității funcțiilor sale esențiale, a menținerii stabilității financiare și a restabilirii viabilității unei părți a acestei instituții sau, în mod excepțional și în cazuri justificate, a întregii instituții;
[...]	[...]
	84. «autoritate națională desemnată» înseamnă o autoritate desemnată în sensul actelor relevante ale dreptului Uniunii.”

Explicație

Modificarea propusă urmărește să sublinieze faptul că instituțiile în dificultate sau neviabile ar trebui în principiu să fie lichidate în baza procedurii obișnuite de insolvență. Dacă se consideră necesar, acestea ar trebui supuse rezoluției utilizând instrumente de rezoluție și doar în ultimă instanță ar fi restructurate cu menținerea activității. BCE subliniază importanța faptului de a solicita ca restructurarea cu continuarea activității să fie însoțită întotdeauna de măsuri de reducere a hazardului moral. De exemplu, acționarii și creditorii chirografari ar trebui să-și asume pierderile, iar personalul de conducere ar trebui înlocuit, în scopul consecvenței cu obiectivul principal în materie de politici (5). Atunci când aceste fonduri sunt insuficiente, ar trebui utilizate mecanisme de finanțare. BCE subliniază că finanțarea transparentă este unul dintre principalele elemente care afectează legitimitatea și responsabilitatea în utilizarea fondurilor publice, pe care Eurosistemul este interesat să le protejeze. BCE subliniază că băncile centrale nu pot finanța aceste mecanisme, în conformitate cu interdicția de finanțare monetară (6).

Termenul „autoritate națională desemnată” este utilizat în modificarea propusă 5, astfel că trebuie definit.

Modificarea 4

Articolul 3 alineatul (5a) (nou)

Nu există text.	„Atunci când autoritatea de rezoluție desemnată în conformitate cu alineatul (1) nu este banca centrală, orice decizie a autorității de rezoluție în temeiul prezentei directive se comunică fără întârziere băncii centrale.”

Explicație

Directiva propusă prevede că autoritățile de rezoluție pot fi autoritățile competente pentru supraveghere în sensul Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE, băncile centrale, ministerele competente sau alte autorități publice administrative (7). Băncile centrale au un mandat de stabilitate financiară clar definit (8), justificând comunicarea informațiilor relevante băncii centrale relevante, în cazul în care autoritatea de rezoluție este altă autoritate publică administrativă.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
Modificarea 5 Articolul 6 alineatul (2)	
„Autoritățile competente trebuie să examineze aceste planuri și să evalueze măsura în care acestea îndeplinesc, pe de o parte, cerințele prevăzute la articolul 5 și, pe de altă parte, următoarele criterii:”	„Autoritățile competente, în consultare cu autoritățile naționale desemnate , trebuie să examineze aceste planuri și să evalueze măsura în care acestea îndeplinesc, pe de o parte, cerințele prevăzute la articolul 5 și, pe de altă parte, următoarele criterii:”

Explicație

Directiva propusă prevede examinarea planurilor de redresare de către autoritățile competente, pentru a se asigura că acestea pot fi puse în aplicare în mod eficient în situații de tensiuni financiare și fără efecte adverse asupra sistemului financiar, inclusiv în cazul în care și alte instituții pun în aplicare planuri de redresare în aceeași perioadă de timp. Pentru a se asigura luarea pe deplin în considerare a acestor preocupări sistemice, autoritățile naționale desemnate relevante ar trebui implicate, atunci când acestea sunt diferite de autoritățile competente. A se vedea, de asemenea, modificarea propusă 3 pentru o definiție a acestui termen.

Modificarea 6 Articolul 9 alineatul (2)	
„Planul de rezoluție ia în considerare o serie de scenarii, prevăzând inclusiv posibilitatea ca falimentul să se datoreze unor circumstanțe particulare și individuale sau să survină pe fondul unei instabilități financiare extinse sau al unor evenimente sistemice. Planul de rezoluție nu trebuie să se bazeze pe niciun fel de sprijin financiar public extraordinar, în afara utilizării mecanismelor de finanțare instituite în conformitate cu articolul 91.”	„Planul de rezoluție ia în considerare o serie de scenarii, prevăzând inclusiv posibilitatea ca falimentul să se datoreze unor circumstanțe particulare și individuale sau să survină pe fondul unei instabilități financiare extinse sau al unor evenimente sistemice. Planul de rezoluție nu trebuie să se bazeze pe niciun fel de sprijin financiar public extraordinar sau orice asistență privind lichiditatea pentru situații de urgență din partea băncii centrale , în afara utilizării mecanismelor de finanțare instituite în conformitate cu articolul 91.”

Explicație

Modificarea propusă subliniază că băncile centrale decid în mod independent și exclusiv cu privire la furnizarea de lichiditate a băncii centrale, inclusiv asistență privind lichiditatea pentru situații de urgență, instituțiilor de credit solvabile, în limitele impuse de interdicția de finanțare monetară ⁽⁹⁾. A se vedea, de asemenea, explicația de la modificarea 7.

Modificarea 7 Articolul 13 alineatul (1)	
„Statele membre se asigură că autoritățile de rezoluție, prin consultare cu autoritățile competente, evaluează posibilitățile de rezoluție ale instituțiilor și grupurilor, fără a se baza pe niciun alt fel de sprijin financiar public extraordinar în afara de utilizarea mecanismelor de finanțare instituite în temeiul articolului 91. Se consideră că rezoluția unei instituții sau a unui grup este posibilă dacă autoritatea de rezoluție poate, în mod credibil, fie să lichideze instituția/grupul în temeiul procedurii obișnuite de insolvență, fie să declanșeze procedura de rezoluție, aplicând instituției/grupului diferitele instrumente și competențe de rezoluție fără a da naștere unor efecte negative semnificative asupra sistemului financiar al statului membru în care a fost înființat/ă grupul/instituția, inclusiv în caz de instabilitate financiară mai extinsă sau de evenimente la scara întregului sistem, ținând cont de situația economică sau de stabilitatea financiară din	„Statele membre se asigură că autoritățile de rezoluție, prin consultare cu autoritățile competente, evaluează posibilitățile de rezoluție ale instituțiilor și grupurilor, fără a se baza pe niciun alt fel de sprijin financiar public extraordinar sau asistență privind lichiditatea pentru situații de urgență din partea băncii centrale , în afara de utilizarea mecanismelor de finanțare instituite în temeiul articolului 91. Se consideră că rezoluția unei instituții sau a unui grup este posibilă dacă autoritatea de rezoluție poate, în mod credibil, fie să lichideze instituția/grupul în temeiul procedurii obișnuite de insolvență, fie să declanșeze procedura de rezoluție, aplicând instituției/grupului diferitele instrumente și competențe de rezoluție fără a da naștere unor efecte negative semnificative asupra sistemului financiar al statului membru în care a fost înființat/ă grupul/instituția, inclusiv în caz de instabilitate financiară mai extinsă sau de evenimente la scara întregului sistem,

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE (1)
respectivul stat membru, din alt stat membru sau din Uniune și cu scopul de a asigura continuitatea funcțiilor sale critice, fie deoarece acestea pot fi separate cu ușurință și în timp util, fie prin alte mijloace.”	ținând cont de situația economică sau de stabilitatea financiară din respectivul stat membru, din alt stat membru sau din Uniune și cu scopul de a asigura continuitatea funcțiilor sale critice, fie deoarece acestea pot fi separate cu ușurință și în timp util, fie prin alte mijloace.”

Explicație

Modificarea propusă subliniază că băncile centrale decid în mod independent și exclusiv cu privire la furnizarea de lichiditate a băncii centrale, inclusiv asistență privind lichiditatea pentru situații de urgență, instituțiilor de credit solvabile, în limitele impuse de interdicția de finanțare monetară (10). A se vedea, de asemenea, explicația de la modificarea 6.

Modificarea 8

Articolul 26 alineatul (2) litera (e)

„protejarea depunătorilor care intră sub incidența Directivei 94/19/CE și a investitorilor aflați sub incidența Directivei 97/9/CE;”	„protejarea depunătorilor care intră sub incidența definiți la articolul 1 din Directiva Directivei 94/19/CE și a investitorilor aflați sub incidența Directivei 97/9/CE;”

Explicație

BCE consideră că baza de depunători a instituțiilor de credit este o sursă de finanțare care ar trebui consolidată. În acest sens, obiectivul rezoluției din articolul 26 alineatul (2) litera (e) ar trebui extins asupra tuturor depozitelor definite la articolul 1 din Directiva 94/19/CE, fără o limită de 100 000 EUR.

Modificarea 9

Articolul 27 alineatul (1) litera (a)

„Statele membre se asigură că autoritățile de rezoluție iau o măsură de rezoluție cu privire la una dintre instituțiile menționate la articolul 1 litera (a) numai dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:	„Statele membre se asigură că autoritățile de rezoluție iau o măsură de rezoluție cu privire la una dintre instituțiile menționate la articolul 1 litera (a) numai dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
(a) autoritatea competentă sau autoritatea de rezoluție stabilește că instituția este în dificultate majoră sau pe cale să intre în faliment;	(a) autoritatea competentă sau autoritatea de rezoluție stabilește că instituția este în dificultate majoră sau pe cale să intre în faliment;
(b) având în vedere calendarul și alte circumstanțe relevante, nu există nicio perspectivă rezonabilă potrivit căreia falimentul unei instituții ar putea fi împiedicat printr-o altfel de măsură, fie ea a sectorului privat sau de supraveghere, în afara unei măsuri de rezoluție luate în legătură cu instituția în cauză;	(b) având în vedere calendarul și alte circumstanțe relevante, nu există nicio perspectivă rezonabilă potrivit căreia falimentul unei instituții ar putea fi împiedicat printr-o altfel de măsură, fie ea a sectorului privat sau de supraveghere, în afara unei măsuri de rezoluție luate în legătură cu instituția în cauză;
(c) măsura de rezoluție este necesară în interesul public în sensul alineatului (3).”	(c) măsura de rezoluție este necesară în interesul public în sensul alineatului (3).”

Explicație

Directiva propusă prevede ca autoritățile de rezoluție să ia o măsură de rezoluție dacă autoritatea competentă sau autoritatea de rezoluție stabilește că instituția este în dificultate majoră sau pe cale să intre în faliment. O instituție este considerată în dificultate majoră sau pe cale să intre în faliment dacă nu îndeplinește anumite criterii prudențiale. BCE consideră că doar autoritatea competentă ar trebui să stabilească acest lucru, datorită rolului său de autoritate de supraveghere prudențială și autoritate de reglementare. Autoritățile competente sunt cele mai în măsură să stabilească dacă este îndeplinită oricare dintre condițiile prevăzute la articolul 27 alineatul (2) din directiva propusă; de exemplu, dacă instituția încalcă cerințele de capital, pentru

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
continuarea autorizației. De asemenea, această modificare urmărește să asigure consecvența cu articolul 74 alineatul (1) din directiva propusă, care obligă organul de conducere al unei instituții să notifice autoritatea competentă atunci când consideră că instituția este în dificultate majoră sau pe cale să intre în faliment.	

Modificarea 10

Articolul 27 alineatul (2)

„În sensul alineatului (1) litera (a), se consideră că o instituție este în dificultate majoră sau pe cale să intre în faliment, dacă este îndeplinită cel puțin una dintre condițiile următoare: [...] (d) instituția necesită sprijin financiar public extraordinar, cu excepția cazului în care, pentru a menține stabilitatea financiară, ea necesită oricare dintre elementele următoare: (i) o garanție de stat în sprijinul facilităților de lichiditate oferite de băncile centrale în conformitate cu condițiile standard ale băncilor (facilitatea este integral garantată cu colateral cărui i se aplică marje de ajustare, în funcție de calitatea și de valoarea sa de piață, iar banca centrală aplică beneficiarului dobânzi penalizatoare); (ii) o garanție de stat pentru instrumentele de natura datoriei nou emise, cu scopul de a remedia o perturbare gravă a economiei unui stat membru. În cele două cazuri prevăzute la punctele (i) și (ii), măsurile de garantare se limitează la instituțiile financiare solvabile, nu fac parte dintr-un pachet mai mare de măsuri de ajutor, sunt supuse aprobării în contextul normelor privind ajutoarele de stat și sunt utilizate pentru o perioadă maximă de trei luni.”	„În sensul alineatului (1) litera (a), se consideră că o instituție este în dificultate majoră sau pe cale să intre în faliment, dacă este îndeplinită cel puțin una dintre condițiile următoare: [...] (d) instituția necesită sprijin financiar public extraordinar, cu excepția cazului în care, pentru a menține stabilitatea financiară, ea necesită oricare dintre elementele următoare: (i) o garanție de stat în sprijinul facilităților de lichiditate oferite ca garanție pentru facilitățile de lichiditate oferite de băncile centrale în conformitate cu condițiile standard ale băncilor stabilite în cadrul SEBC (facilitatea este integral garantată cu colateral cărui i se aplică marje de ajustare, în funcție de calitatea și de valoarea sa de piață, iar banca centrală aplică beneficiarului dobânzi penalizatoare); (ii) o garanție de stat pentru instrumentele de natura datoriei nou emise, cu scopul de a remedia o perturbare gravă a economiei unui stat membru. În cele două cazuri prevăzute la punctele (i) și (ii), măsurile de garantare se limitează la instituțiile financiare solvabile, nu fac parte dintr-un pachet mai mare de măsuri de ajutor, sunt supuse aprobării în contextul normelor privind ajutoarele de stat și sunt utilizate pentru o perioadă maximă de trei luni.”

Explicație

Directiva propusă cere ca instrumentele de rezoluție să fie aplicate înainte ca instituțiile să beneficieze de vreă infuzie de capital din partea sectorului public sau de acordarea vreunui sprijin financiar public extraordinar echivalent ⁽¹⁾. Deși susține pe deplin acest lucru, BCE consideră că responsabilitățile autorităților implicate ar trebui definite în mod clar, în interesul unor măsuri de rezoluție rapide și eficiente. Modificarea propusă urmărește să clarifice faptul că stabilirea împrejurărilor în care o instituție este în dificultate majoră sau pe cale să intre în faliment ar trebui să se bazeze pe o evaluare de către autoritățile competente. BCE consideră că nu este clară modalitatea de determinare a necesității unui ajutor de stat. În plus, sprijinul financiar public extraordinar a fost definit ca ajutor de stat care este furnizat nu doar pentru a restabili viabilitatea, lichiditatea sau solvabilitatea unei instituții, ci și pentru a-i menține viabilitatea, lichiditatea sau solvabilitatea ⁽²⁾. Sprijinul financiar public extraordinar furnizat pentru menținerea unei instituții solide din punct de vedere financiar nu reprezintă în sine o împrejurare în care instituția ar trebui considerată în dificultate majoră sau pe cale să intre în faliment. În plus, BCE consideră că stabilirea împrejurărilor în care o instituție este în dificultate majoră sau pe cale să intre în faliment ar trebui să se bazeze numai pe o evaluare a situației prudențiale a acesteia și nu ar trebui să implice o evaluare a necesității ajutorului de stat. În această privință, dispoziția conform căreia „se consideră că o instituție este în dificultate majoră sau pe cale să intre în faliment” ori de câte ori instituția necesită sprijin financiar public extraordinar, respectiv ajutor de stat, nu stabilește în sine un criteriu obiectiv corespunzător.

A se vedea, de asemenea, modificarea propusă 2.

Modificarea 11

Articolul 29

„(1) Statele membre se asigură că, atunci când autoritățile de rezoluție aplică instrumente și exercită competențe de	„(1) Statele membre se asigură că, atunci când autoritățile de rezoluție aplică instrumente și exercită competențe de

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
rezoluție, ele iau toate măsurile necesare pentru a garanta că măsurile de rezoluție sunt luate în conformitate cu următoarele principii:	rezoluție, ele iau toate măsurile necesare pentru a garanta că măsurile de rezoluție sunt luate în conformitate cu următoarele principii:
(a) acționarii instituției aflate în rezoluție sunt primii care suportă pierderi;	(a) acționarii instituției aflate în rezoluție sunt primii care suportă pierderi;
(b) creditorii instituției aflate în rezoluție suportă pierderi ulterior acționarilor, în conformitate cu ordinea priorității creanțelor acestora, stabilită în prezenta directivă;	(b) creditorii instituției aflate în rezoluție suportă pierderi ulterior acționarilor, în conformitate cu ordinea priorității creanțelor acestora, stabilită în prezenta directivă;
(c) personalul de conducere superioară al instituției aflate în rezoluție este înlocuit;	(c) personalul de conducere superioară al instituției aflate în rezoluție este înlocuit;
(d) personalul de conducere superioară al instituției aflate în rezoluție suportă pierderi proporționale cu responsabilitatea civilă sau penală individuală legată de intrarea în criză a instituției;	(d) personalul de conducere superioară al instituției aflate în rezoluție suportă pierderi proporționale cu responsabilitatea civilă sau penală individuală legată de intrarea în criză a instituției;
(e) cu excepția unor dispoziții contrare din prezenta directivă, creditorii din aceeași categorie sunt tratați în mod egal;	(e) cu excepția unor dispoziții contrare din prezenta directivă, creditorii din aceeași categorie sunt tratați în mod egal;
(f) niciun creditor nu suportă pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi suportat în cazul în care instituția ar fi fost lichidată prin intermediul procedurii obișnuite de insolvență.	(f) niciun creditor nu suportă pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi suportat în cazul în care instituția ar fi fost lichidată prin intermediul procedurii obișnuite de insolvență;
(2) În cazul în care o instituție este o entitate parte a unui grup, autoritățile de rezoluție aplică instrumente și exercită competențe de rezoluție într-un mod care reduce la minimum impactul asupra instituțiilor afiliate și asupra grupului în ansamblu, precum și efectul negativ asupra stabilității financiare în Uniunea Europeană în general și, în particular, în țările în care grupul își desfășoară activitatea.	(g) creanțele depunătorilor cu depozite care sunt garantate în conformitate cu Directiva 94/19/CE sunt protejate în mod adecvat în cazul insolvenței instituției de credit. (2) Pentru ca alineatul (1) litera (g) să producă efect, statele membre se asigură că:
(3) Când aplică instrumente și exercită competențe de rezoluție, statele membre se asigură că respectă, după caz, cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat.”	(i) creanțele depunătorilor cu depozite care sunt garantate în conformitate cu Directiva 94/19/CE devin creanțe preferențiale, având o prioritate superioară creanțelor creditorilor obișnuiți chirografari, nepreferențiali, în cazul insolvenței instituției de credit; (ii) sistemul de garantare a depozitelor care se subrogă în drepturile depunătorilor cu depozite care sunt garantate în conformitate cu Directiva 94/19/CE beneficiază de o creanță preferențială corespunzând priorității superioare a depunătorilor de la punctul (i), dar numai în ceea ce privește plățile efectuate depunătorilor până la concurența depozitelor garantate ale acestora în baza sistemului.
(3) Când aplică instrumente și exercită competențe de rezoluție, statele membre se asigură că respectă, după caz, cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat.”	(3) În cazul în care o instituție este o entitate parte a unui grup, autoritățile de rezoluție aplică instrumente și exercită competențe de rezoluție într-un mod care reduce la minimum impactul asupra instituțiilor afiliate și asupra grupului în ansamblu, precum și efectul negativ asupra stabilității financiare în Uniunea Europeană în general și, în particular, în țările în care grupul își desfășoară activitatea.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
	(4) Când aplică instrumente și exercită competențe de rezoluție, statele membre se asigură că respectă, după caz, cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat.”

Explicație

În prezent, șase state membre, și anume Bulgaria ⁽¹³⁾, Grecia ⁽¹⁴⁾, Letonia ⁽¹⁵⁾, Ungaria ⁽¹⁶⁾, Portugalia ⁽¹⁷⁾ și România ⁽¹⁸⁾, au acordat o prioritate superioară creanțelor pe care DGS le-a dobândit prin subrogare după plata sumelor corespunzătoare depozitelor garantate, contribuind astfel în continuare la asigurarea permanentă a unei finanțări suficiente aflate la dispoziția DGS.

Opiniile privind impactul acordării unei priorități superioare sunt foarte divergente, întrucât se crede că prioritatea superioară a depunătorilor poate avea un impact asupra costurilor de finanțare disponibile băncilor, iar alți creditori vor depune eforturi suplimentare pentru a-și garanta creanțele. Pe de altă parte, acest lucru ar fi parțial atenuat în măsura în care creanțele prioritare ar include numai depozitele garantate. În plus, un regim juridic care stabilește o prioritate superioară a depunătorilor garantați ar trebui să faciliteze utilizarea măsurilor de rezoluție prevăzute în directiva propusă (de exemplu, instrumentul de vânzare a activității, instrumentul instituției-punte). Din perspectiva stabilității financiare, creanța prioritară în ceea ce privește depozitele garantate este susținută și pentru că reduce riscul unei panici bancare, pierderile potențiale ale depunătorilor asigurați în faza de lichidare, precum și consumarea excesivă a DGS ⁽¹⁹⁾.

Modificarea 12

Articolul 30 alineatul (2)

„Fără a aduce atingere, după caz, cadrului Uniunii privind ajutoarele de stat, evaluarea prevăzută la alineatul (1) se bazează pe estimări prudente și realiste, inclusiv în ceea ce privește rata de neîndeplinire a obligațiilor și gravitatea pierderilor, obiectivul său fiind acela de a evalua valoarea de piață a activelor și pasivelor instituției intrate sau susceptibile de a intra în faliment, astfel încât orice eventuală pierdere rezultată să fie contabilizată în momentul aplicării instrumentelor de rezoluție. Cu toate acestea, în cazurile în care piața unui anumit activ sau pasiv nu funcționează corespunzător, evaluarea poate reflecta valoarea economică pe termen lung a respectivului activ sau pasiv. Evaluarea nu se bazează pe furnizarea de sprijin public extraordinar instituției, indiferent dacă acesta este furnizat sau nu în mod efectiv.”	„Fără a aduce atingere, după caz, cadrului Uniunii privind ajutoarele de stat, evaluarea prevăzută la alineatul (1) se bazează pe estimări prudente și realiste, inclusiv în ceea ce privește rata de neîndeplinire a obligațiilor și gravitatea pierderilor, obiectivul său fiind acela de a evalua valoarea de piață a activelor și pasivelor instituției intrate sau susceptibile de a intra în faliment, astfel încât orice eventuală pierdere rezultată să fie contabilizată în momentul aplicării instrumentelor de rezoluție. Cu toate acestea, în cazurile în care piața unui anumit activ sau pasiv nu funcționează corespunzător, evaluarea poate reflecta valoarea economică pe termen lung a respectivului activ sau pasiv. Evaluarea nu se bazează pe furnizarea efectivă sau anticipată de sprijin financiar public extraordinar sau asistență privind lichiditatea pentru situații de urgență din partea băncii centrale instituției, indiferent dacă acesta este furnizat sau nu în mod efectiv.”

Explicație

În plus față de operațiunile standard de politică monetară și de credit pe parcursul zilei, băncile centrale pot furniza lichiditate în circumstanțe excepționale și de la caz la caz instituțiilor de credit care sunt temporar nelichide, dar solvabile ⁽²⁰⁾. Modificarea propusă urmărește să clarifice că valoarea activelor nu ar trebui să crească în mod nejustificat din cauza perspectivei sprijinului financiar public extraordinar sau a asistenței privind lichiditatea pentru situații de urgență din partea băncii centrale. A se vedea, de asemenea, modificarea 21.

Modificarea 13

Articolul 31 alineatul (7)

„Statele membre sunt libere să confere autorităților de rezoluție competențe suplimentare care să poată fi exercitate în cazul în care o instituție îndeplinește condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție, dacă aceste competențe suplimentare nu reprezintă obstacole în calea unei rezoluții eficiente a grupului și dacă ele respectă obiectivele rezoluției și principiile generale care reglementează rezoluția, prevăzute la articolele 26 și 29.”	„Statele membre sunt libere să confere autorităților de rezoluție competențe suplimentare care să poată fi exercitate în cazul în care o instituție îndeplinește condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție, dacă aceste competențe suplimentare nu reprezintă obstacole în calea unei rezoluții eficiente a grupului și dacă ele respectă obiectivele rezoluției și principiile generale care reglementează rezoluția, prevăzute la articolele 26 și 29.”

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
	Utilizarea resurselor publice pentru recapitalizarea obligatorie a unei instituții care îndeplinește condițiile pentru rezoluție se limitează la împrejurări excepționale și numai dacă îndeplinește pe deplin obiectivele rezoluției din articolul 26 alineatul (2) litera (b) și condițiile menționate mai sus.

Explicație

Statele membre au libertatea de a introduce alte instrumente și competențe de rezoluție pentru a suplimenta instrumentarul din directiva propusă ⁽²¹⁾. Această libertate nu este limitată la o anumită competență și, astfel, ar lăsa posibilitatea autorităților naționale să efectueze recapitalizarea obligatorie a unei instituții care îndeplinește condițiile de rezoluție, o competență de rezoluție suplimentară, cu condiția ca acestea să respecte obiectivele și principiile generale ale rezoluției ⁽²²⁾. Modificarea propusă urmărește să împiedice statele membre să furnizeze fonduri publice pentru recapitalizarea unei instituții care îndeplinește condițiile de rezoluție. Acționarii și creditorii ar trebui să recapitalizeze aceste instituții în temeiul dispozițiilor referitoare la instrumentul de recapitalizare internă, după ce a fost luată decizia ca instituția să intre în rezoluție, și al dispozițiilor privind deprecierea instrumentelor de capital, înainte de luarea oricăror măsuri de rezoluție. Directiva propusă prevede ca lichidarea să fie avută în vedere întotdeauna înainte de luarea unei decizii de a menține activitatea instituției ⁽²³⁾.

Modificarea 14

Articolul 32 alineatele (10) și (10a) (nou)

„(10) În sensul exercitării libertăților de a presta servicii sau de a se stabili într-un alt stat membru în conformitate cu Directiva 2006/48/CE sau cu Directiva 2004/39/CE, cumpărătorul este considerat a fi o continuare a instituției aflate în rezoluție și poate continua să exercite toate drepturile exercitate de instituția aflată în rezoluție aferente activelor, drepturilor sau pasivelor transferate, inclusiv drepturile conferite de calitatea de membru și accesul la sistemele de plată, compensare și decontare.”	„(10) În sensul exercitării libertăților de a presta servicii sau de a se stabili într-un alt stat membru în conformitate cu Directiva 2006/48/CE sau cu Directiva 2004/39/CE, cumpărătorul este considerat a fi o continuare a instituției aflate în rezoluție și poate continua să exercite toate drepturile exercitate de instituția aflată în rezoluție aferente activelor, drepturilor sau pasivelor transferate. inclusiv (10a) Statele membre se asigură că cumpărătorul prevăzut la alineatul (1) poate continua să exercite drepturile conferite de calitatea de membru și accesul la sistemele de plată, compensare și decontare ale instituției aflate în rezoluție, cu condiția să îndeplinească criteriile de reglementare privind participarea la aceste sisteme.”

Explicație

Modificarea propusă urmărește să asigure că operatorii sistemelor de plată, compensare și decontare își păstrează dreptul de a evalua participanții la sistemele acestora în raport cu standardele lor de participare la sistem. Deși recunoaște importanța continuității activității transferate unui cumpărător, BCE subliniază că acest interes ar trebui echilibrat cu interesul unor sisteme solide de plată, compensare și decontare și al stabilității financiare. În special, un operator al unui sistem definit la articolul 2 litera (a) din Directiva 98/26/CE ⁽²⁴⁾ ar trebui să poată refuza accesul unui cumpărător care nu se califică drept instituție în temeiul articolului 2 litera (b). A se vedea, de asemenea, modificarea 15.

Modificarea 15

Articolul 34 alineatele (8) și (8a) (nou)

„(8) În sensul exercitării libertăților de a presta servicii sau de a se stabili într-un alt stat membru în conformitate cu Directiva 2006/48/CE sau cu Directiva 2004/39/CE, instituția-punte este considerată a fi o continuare a instituției aflate în rezoluție și poate continua să exercite	„(8) În sensul exercitării libertăților de a presta servicii sau de a se stabili într-un alt stat membru în conformitate cu Directiva 2006/48/CE sau cu Directiva 2004/39/CE, instituția-punte este considerată a fi o continuare a instituției aflate în rezoluție și poate continua să exercite toate

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
toate drepturile exercitate de instituția aflată în rezoluție aferente activelor, drepturilor sau pasivelor transferate, inclusiv drepturile conferite de calitatea de membru și accesul la sistemele de plată, compensare și decontare.”	drepturile exercitate de instituția aflată în rezoluție aferente activelor, drepturilor sau pasivelor transferate., inclusiv (8a) Statele membre se asigură că instituția-punte poate continua să exercite drepturile conferite de calitatea de membru și accesul la sistemele de plată, compensare și decontare ale instituției aflate în rezoluție, cu condiția să îndeplinească criteriile de reglementare privind participarea la aceste sisteme.”

Explicație

A se vedea explicația de la modificarea propusă 14.

Modificarea 16

Articolul 36 alineatul (2)

„În sensul instrumentului de separare a activelor, un vehicul de administrare a activelor este o entitate juridică deținută integral de una sau mai multe autorități publice, printre care se poate număra și autoritatea de rezoluție.”	„În sensul instrumentului de separare a activelor, un vehicul de administrare a activelor este o entitate juridică deținută integral de una sau mai multe autorități publice, printre care se poate număra și autoritatea de rezoluție. Vehiculul de administrare a activelor nu este o instituție autorizată în conformitate cu Directiva 2006/48/CE sau Directiva 2004/39/CE.”

Explicație

Modificarea propusă urmărește clarificarea diferenței dintre vehiculele de administrare a activelor și instituțiile-punte.

Modificarea 17

Articolul 38 alineatul (2)

„Autoritățile de rezoluție nu exercită competențele de depreciere și conversie în cazul următoarelor pasive: [...] (e) orice fel de datorie față de oricare dintre următoarele persoane: [...] (iii) autorități fiscale și organisme de asigurări sociale, cu condiția ca datoriile respective să fie considerate creanțe privilegiate în baza legii aplicabile privind insolvența. Literele (a) și (b) de la articolul 2 nu împiedică autoritățile de rezoluție să își exercite, după caz, respectivele competențe în legătură cu orice parte a unei datorii acoperite prin garanție mobilă sau prin garanție reală care depășește valoarea activelor, a gajului, a dreptului de retenție sau a garanției reale care o acoperă. Statele membre pot excepta din domeniul de aplicare al prezentei dispoziții obligațiunile garantate în sensul articolului 22 alineatul (4) din Directiva 86/611/CEE a Consiliului. [...]	„Autoritățile de rezoluție nu exercită competențele de depreciere și conversie în cazul următoarelor pasive: [...] (e) orice fel de datorie față de oricare dintre următoarele persoane: [...] (iii) autorități fiscale și organisme de asigurări sociale, cu condiția ca datoriile respective să fie considerate creanțe privilegiate în baza legii aplicabile privind insolvența. Literele (a) și (b) de la articolul 2 nu împiedică autoritățile de rezoluție să își exercite, după caz, respectivele competențe în legătură cu orice parte a unei datorii acoperite prin garanție mobilă sau prin garanție reală care depășește valoarea activelor, a gajului, a dreptului de retenție sau a garanției reale care o acoperă. Statele membre pot excepta din domeniul de aplicare al prezentei dispoziții obligațiunile garantate în sensul articolului 22 alineatul (4) din Directiva 86/611/CEE a Consiliului. Această competență nu se aplică cu privire la orice datorie acoperită prin garanții mobiliare față de băncile centrale membre ale SEBC. [...]

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE (1)

Explicație

Modificarea propusă urmărește să asigure excluderea explicită de la aplicarea instrumentului de recapitalizare internă a tuturor datorităților față de membrii SEBC. Membrii SEBC nu ar trebui să facă obiectul instrumentului de recapitalizare internă, aceștia fiind organisme publice ale căror sarcini de bază le impun să aibă expuneri față de instituții.

Modificarea 18

Articolul 39 alineatul (6)

„Autoritățile de rezoluție informează ABE cu privire la valoarea minimă pe care au stabilit-o pentru fiecare instituție aflată sub jurisdicția lor. ABE raportează Comisiei până cel târziu la 1 ianuarie 2018 în legătură cu punerea în aplicare a cerinței menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. Mai exact, ABE raportează Comisiei în legătură cu orice divergență existentă cu privire la implementarea respectivei cerințe la nivel național.”	„Autoritățile de rezoluție informează ABE cu privire la valoarea minimă pe care au stabilit-o pentru fiecare instituție aflată sub jurisdicția lor. ABE evaluează impactul asupra instituțiilor și raportează Comisiei până cel târziu la 1 ianuarie 2018 în legătură cu punerea în aplicare a cerinței menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. Mai exact, ABE raportează Comisiei în legătură cu orice divergență existentă cu privire la implementarea respectivei cerințe la nivel național.”

Explicație

BCE recomandă ca ABE, atunci când raportează Comisiei cu privire la punerea în aplicare a cerinței ca instituțiile să dispună, în permanență, de o sumă agregată de fonduri proprii și de pasive eligibile, exprimată ca procent din totalul pasivelor instituției, să transmită Comisiei o evaluare a impactului acestei cerințe asupra instituțiilor.

Modificarea 19

Articolul 61 alineatul (2)

„Depozitelor eligibile în sensul Directivei 94/19/CE nu li se aplică nicio decizie de suspendare luată în temeiul dispozițiilor primului paragraf.”	„ Depozitelor eligibile în sensul Directivei 94/19/CE nu li se aplică Nicio decizie de suspendare luată în temeiul dispozițiilor primului paragraf nu se aplică:
	(a) depozitelor eligibile în sensul Directivei 94/19/CE;
	(b) creanțelor eligibile în sensul Directivei 97/9/CE;
	(c) ordinelor de transfer definite la articolul 2 litera (i) din Directiva 98/26/CE și introduse în sistem în conformitate cu articolul 3 din Directiva 98/26/CE;
	(d) garanțiilor suplimentare definite la articolul 2 litera (m) din Directiva 98/26/CE.”

Explicație

BCE susține competența propusă pentru autoritățile de rezoluție în ceea ce privește suspendarea anumitor obligații (25). De asemenea, BCE susține ca aceste competențe să nu se aplice depozitelor eligibile. Aceasta propune ca aceste competențe să nu se aplice nici creanțelor eligibile pentru compensare în baza unui sistem de compensare a investitorilor în sensul Directivei 97/9/CE. De asemenea, BCE observă că Directiva 98/26/CE protejează caracterul final al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare și caracterul executoriu al garanțiilor, inclusiv toate mijloacele furnizate de un participant altor participanți la sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare pentru garantarea drepturilor și obligațiilor aferente sistemului, în scopul reducerii riscului sistemic (26). În această privință, BCE observă că această protecție se aplică contrapărților centrale, întrucât contrapărțile centrale ar trebui notificate ca un sistem în temeiul Directivei 98/26/CE (27). În plus, Directiva 98/26/CE acoperă garanțiile suplimentare aferente operațiunilor derulate de băncile centrale, inclusiv operațiunile de politică monetară (28). Modificarea propusă urmărește să asigure aplicabilitatea în continuare a Directivei 98/26/CE. A se vedea, de asemenea, modificarea propusă 20.

Modificarea 20

Articolul 62 alineatul (2)

„Autoritățile de rezoluție nu exercită competența prevăzută la alineatul (1) în legătură cu garanțiile reale mobiliare	„Autoritățile de rezoluție nu exercită competența prevăzută la alineatul (1) în legătură cu garanțiile reale mobiliare

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE (1)
deținute de o contraparte centrală în legătură cu activele gajate cu titlu de marjă sau de garanție reală de către instituția aflată în rezoluție.”	deținute de o contraparte centrală în legătură cu activele gajate cu titlu de marjă sau de garanție reală de către instituția aflată în rezoluție garanțiile suplimentare definite la articolul 2 litera (m) din Directiva 98/26/CE.”

Explicație

A se vedea explicația pentru modificarea propusă 19.

Modificarea 21

Articolul 66 alineatul (3) litera (c)

„Evaluarea trebuie efectuată în conformitate cu dispozițiile și metodele stipulate la articolul 30 alineatele (1)-(5), ea trebuind totodată:	„Evaluarea trebuie efectuată în conformitate cu dispozițiile și metodele stipulate la articolul 30 alineatele (1)-(5), ea trebuind totodată:
(a) să ia în calcul ipoteza conform căreia instituția în raport cu care au fost efectuate transferul parțial, deprecierea sau conversia ar fi intrat în procedura obișnuită de insolvență imediat după efectuarea transferului, a deprecierei sau a conversiei;	(a) să ia în calcul ipoteza conform căreia instituția în raport cu care au fost efectuate transferul parțial, deprecierea sau conversia ar fi intrat în procedura obișnuită de insolvență imediat după efectuarea transferului, a deprecierei sau a conversiei;
(b) să ia în calcul ipoteza conform căreia transferul parțial sau transferul de drepturi, active sau pasive, ori deprecierea sau conversia nu ar fi avut loc;	(b) să ia în calcul ipoteza conform căreia transferul parțial sau transferul de drepturi, active sau pasive, ori deprecierea sau conversia nu ar fi avut loc;
(c) să nu țină cont de acordarea vreunui sprijin financiar public extraordinar instituției.”	(c) să nu țină cont de acordarea vreunui sprijin financiar public extraordinar instituției și de asistența privind lichiditatea pentru situații de urgență din partea băncii centrale.”

Explicație

A se vedea explicația pentru modificarea propusă 12.

Modificarea 22

Articolul 72

„Transferuri parțiale: protecția sistemelor de tranzacționare, decontare și compensare	„ Transferuri parțiale: Protecția sistemelor de tranzacționare, decontare și compensare
(1) Statele membre se asigură că transferul, anularea sau modificarea nu afectează nici normele referitoare la sistemele reglementate de Directiva 98/26/CE, nici funcționarea acestora, atunci când autoritatea de rezoluție:	(1) Statele membre se asigură că transferul, anularea sau modificarea aplicarea unui instrument de rezoluție nu afectează nici normele referitoare la sistemele reglementate de Directiva 98/26/CE, nici funcționarea acestora aplicarea Directivei 98/26/CE , atunci când autoritatea de rezoluție:
(a) transferă parțial, dar nu în totalitate, patrimoniul, drepturile sau pasivele unei instituții către o altă entitate;	(a) transferă parțial, dar nu în totalitate, patrimoniul, drepturile sau pasivele unei instituții către o altă entitate;
(b) exercită competențele prevăzute la articolul 57 pentru a anula sau modifica clauzele unui contract la care instituția aflată în rezoluție este parte sau pentru a înlocui un destinatar ca parte semnatară.	(b) exercită competențele prevăzute la articolul 57 pentru a anula sau modifica clauzele unui contract la care instituția aflată în rezoluție este parte sau pentru a înlocui un destinatar ca parte semnatară.
(2) Mai exact, aceste transferuri, anulări sau modificări nu pot revoca un ordin de transfer în violarea dispozițiilor articolului 5 din Directiva 98/26/CE, după cum nu pot modifica sau anula nici opozabilitatea ordinelor de transfer și a compensării în conformitate cu articolele 3 și 5 din Directiva 98/26/CE, utilizarea de fonduri, titluri	(2) Mai exact, aceste transferuri, anulări sau modificări nu pot un transfer, o anulare sau o modificare nu poate revoca un ordin de transfer în violarea dispozițiilor articolului 5 din Directiva 98/26/CE, după cum nu pot nu poate modifica sau anula nici opozabilitatea ordinelor de transfer și a compensării în conformitate cu articolele 3 și

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
de valoare sau facilități de credit în conformitate cu dispozițiile articolului 4 din Directiva 98/26/CE sau protecția garanțiilor suplimentare în conformitate cu articolul 9 din Directiva 98/26/CE.”	5 din Directiva 98/26/CE, utilizarea de fonduri, titluri de valoare sau facilități de credit în conformitate cu dispozițiile articolului 4 din Directiva 98/26/CE sau protecția garanțiilor suplimentare în conformitate cu articolul 9 din Directiva 98/26/CE.”

Explicație

Reducerea riscului sistemic necesită în special caracterul definitiv al decontării și caracterul executoriu al garanțiilor. Astfel, Directiva 98/26/CE trebuie tratată ca *lex specialis* ce nu este afectată de directiva propusă.

Modificarea 23

Articolul 74 alineatul (3)

„În cazul în care o autoritate competentă estimează că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la literele (a) și (b) de la articolul 27 alineatul (1) în ceea ce privește o anumită instituție, ea comunică această constatare fără întârziere următoarelor autorități:	„În cazul în care o autoritate competentă estimează că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la literele (a) și (b) de la articolul 27 alineatul (1) în ceea ce privește o anumită instituție, ea comunică această constatare fără întârziere următoarelor autorități:
(a) autorității de rezoluție a instituției respective, dacă este vorba despre o entitate distinctă;	(a) autorității de rezoluție a instituției respective, dacă este vorba despre o entitate distinctă;
(b) băncii centrale, dacă este vorba despre o entitate distinctă;	(b) băncii centrale, dacă este vorba despre o entitate distinctă;
(c) autorității de rezoluție a grupului, după caz;	(c) autorității de rezoluție a grupului, după caz;
(d) ministerelor competente;	(d) ministerelor competente;
(e) în cazul în care instituția face obiectul supravegherii pe bază consolidată în conformitate cu titlul V capitolul 4 secțiunea 1 din Directiva 2006/48/CE, autorității responsabile cu supravegherea consolidată.”	(e) în cazul în care instituția face obiectul supravegherii pe bază consolidată în conformitate cu titlul V capitolul 4 secțiunea 1 din Directiva 2006/48/CE, autorității responsabile cu supravegherea consolidată.;
	(f) în cazul în care instituția este o instituție definită la articolul 2 litera (b) din Directiva 98/26/CE, Comisia, BCE, AEVMP, AEAPO, ABE și operatorii sistemelor la care participă;
	(g) în cazul în care instituția este considerată importantă din punct de vedere sistemic, CERS și autoritățile macroprudențiale.”

Explicație

Experiența în funcționarea infrastructurilor financiare pe durata crizei a arătat, printre altele, decalaje în procedurile de notificare ⁽²⁹⁾ pentru sistemele definite la articolul 2 litera (a) din Directiva 98/26/CE. Modificarea propusă urmărește să asigure că BCE, agențiile europene de supraveghere, Comisia și, după caz, CERS și autoritățile macroprudențiale, ca părți interesate relevante în sensul Directivei 98/26/CE, sunt notificate cu privire la îndeplinirea condițiilor de la articolul 27 alineatul (1) literele (a) și (b) din directiva propusă. Această notificare ar funcționa ca o avertizare timpurie privind posibilitatea inițierii procedurii de insolvență cu privire la un participant la un sistem desemnat. Băncile centrale sunt responsabile de stabilitatea macroprudențială și financiară și, de asemenea, dispun de competențe privind piețele financiare. În această privință, ele ar trebui implicate în procesul de rezoluție, contribuind la atingerea obiectivelor rezoluției, minimizând totodată riscurile unor efecte negative neintenționate asupra efectuării sarcinilor băncilor centrale și asupra funcționării sistemelor de plăți și de decontare. În această privință, băncile centrale pot juca un rol important în evaluarea planurilor de redresare și rezoluție și în evaluarea care declanșează utilizarea competențelor de rezoluție. De asemenea, băncile centrale pot fi implicate în evaluarea măsurii potențiale a autorității de rezoluție, întrucât unul dintre obiectivele principale este evitarea perturbărilor sistemice ⁽³⁰⁾. Prin urmare, BCE consideră necesar ca statele membre să se asigure, atunci când banca centrală nu este ea însăși autoritatea de rezoluție, că autoritatea competentă și autoritatea de rezoluție se angajează într-un schimb de informații adecvat cu banca centrală. În acest sens, acest articol este un pas în direcția bună, dar este nevoie de schimburi suplimentare de informații, precum și de cooperare.

Modificarea 24

Articolul 76 alineatul (1)

„(1) Cerințele privind secretul profesional sunt obligatorii pentru următoarele persoane:	„(1) Cerințele privind secretul profesional sunt obligatorii pentru următoarele persoane:

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
(a) autoritățile de rezoluție;	(a) autoritățile de rezoluție;
(b) autoritățile competente și ABE;	(b) autoritățile competente și ABE;
(c) ministerele competente;	(c) ministerele competente;
(d) angajații sau foștii angajați ai autorităților menționate la literele (a) și (b);	(d) angajații sau foștii angajați ai autorităților menționate la literele (a) și (b);
(e) administratorii speciali desemnați în conformitate cu articolul 24;	(e) administratorii speciali desemnați în conformitate cu articolul 24;
(f) cumpărătorii potențiali, atât cei contactați de autoritățile competente, cât și cei solicitați de autoritățile de rezoluție, indiferent dacă acest contact sau această solicitare a avut loc sau nu în cadrul pregătirii în vederea utilizării instrumentului de vânzare a activității sau dacă solicitarea respectivă a condus sau nu la o achiziție;	(f) cumpărătorii potențiali, atât cei contactați de autoritățile competente, cât și cei solicitați de autoritățile de rezoluție, indiferent dacă acest contact sau această solicitare a avut loc sau nu în cadrul pregătirii în vederea utilizării instrumentului de vânzare a activității sau dacă solicitarea respectivă a condus sau nu la o achiziție;
(g) auditorii, contabilii, consilierii juridici și profesionali, evaluatorii și alți experți angajați de autoritățile de rezoluție sau de către cumpărătorii potențiali menționați la litera (f);	(g) auditorii, contabilii, consilierii juridici și profesionali, evaluatorii și alți experți angajați de autoritățile de rezoluție sau de către cumpărătorii potențiali menționați la litera (f);
(h) organismele care administrează sistemele de garantare a depozitelor;	(h) organismele care administrează sistemele de garantare a depozitelor;
(i) băncile centrale și alte autorități implicate în procesul de rezoluție;	(i) băncile centrale și alte autorități implicate în procesul de rezoluție;
(j) orice altă persoană care furnizează sau a furnizat servicii autorităților de rezoluție.”	(j) cadrele de conducere numite de autoritatea de rezoluție la o instituție-punte, un vehicul de administrare a activelor sau alt vehicul de rezoluție;
	(k) orice altă persoană care furnizează sau a furnizat servicii autorităților de rezoluție.”

Explicație

În opinia BCE, personalul de conducere al oricărei entități care face obiectul rezoluției înființată prin aplicarea instrumentelor de rezoluție ar trebui, de asemenea, să facă obiectul aceluiași cerințe privind secretul profesional. Personalul de conducere este definit la articolul 2 alineatul (24).

Modificarea 25

Articolul 80 alineatul (8)

„Autoritatea de rezoluție a grupului nu poate institui colegii de rezoluție în cazul în care alte grupuri sau colegii îndeplinesc aceleași funcții și sarcini cu cele menționate la prezentul articol și respectă toate condițiile și procedurile stabilite în prezenta secțiune. În acest caz, toate trimiterile la colegii de rezoluție din prezenta directivă trebuie, de asemenea, înțelese ca trimiteri la aceste alte grupuri sau colegii.”

„Autoritatea de rezoluție a grupului nu ~~poate institui~~ **este obligată să institui** colegii de rezoluție în cazul în care alte grupuri sau colegii îndeplinesc aceleași funcții și sarcini cu cele menționate la prezentul articol și respectă toate condițiile și procedurile stabilite în prezenta secțiune. În acest caz, toate trimiterile la colegii de rezoluție din prezenta directivă trebuie, de asemenea, înțelese ca trimiteri la aceste alte grupuri sau colegii.”

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾

Explicație

Modificarea propusă urmărește să clarifice că autoritățile de rezoluție ale grupului nu sunt obligate să instituie colegii de rezoluție.

Modificarea 26

Articolul 86 alineatul (1)

„După consultarea autorităților naționale de rezoluție în cauză, ABE refuză recunoașterea procedurilor de rezoluție din țări terțe în conformitate cu articolul 85 alineatul (2), în cazul în care consideră: (a) că procedura de rezoluție din țara terță ar avea un efect negativ asupra stabilității financiare din statul membru în care a fost instituită autoritatea de rezoluție sau că procedura respectivă ar putea avea un efect negativ asupra stabilității financiare din alte state membre; (b) că pentru realizarea unuia sau mai multora dintre obiectivele rezoluției este necesară luarea unei măsuri de rezoluție independente în conformitate cu articolul 87 în raport cu o sucursală locală; (c) că procedura de rezoluție din țara terță nu garantează un tratament egal cu cel al creditorilor din țara terță, în special pentru depunătorii situați sau plătibili într-un stat membru.”	„După consultarea autorităților naționale de rezoluție în cauză, ABE refuză recunoașterea procedurilor de rezoluție din țări terțe în conformitate cu articolul 85 alineatul (2), în cazul în care consideră: (a) că procedura de rezoluție din țara terță ar avea un efect negativ asupra stabilității financiare din statul membru în care a fost instituită autoritatea de rezoluție sau că procedura respectivă ar putea avea un efect negativ asupra stabilității financiare din alte state membre; (b) că pentru realizarea unuia sau mai multora dintre obiectivele rezoluției este necesară luarea unei măsuri de rezoluție independente în conformitate cu articolul 87 în raport cu o sucursală locală. ABE poate refuza, după consultarea autorităților naționale de rezoluție în cauză, să recunoască, în temeiul articolului 85 alineatul (2), procedurile de rezoluție din țări terțe în cazul în care consideră:—(c) că procedura de rezoluție din țara terță nu garantează un tratament egal cu cel al creditorilor din țara terță, în special pentru depunătorii situați sau plătibili într-un stat membru.”

Explicație

Deși recunoaște că procedurile de rezoluție din țări terțe nu ar trebui să aibă un efect advers asupra stabilității financiare din statul membru sau asupra obiectivelor rezoluției, BCE propune posibilitatea ca ABE să refuze procedurile de rezoluție din țări terțe în cazul în care creditorilor nu li se acordă un tratament egal.

Modificarea 27

Articolul 96

„Statele membre se asigură că mecanismele de finanțare aflate sub jurisdicția lor sunt abilitate să contracteze împrumuturi sau alte forme de sprijin de la instituții financiare, banca centrală sau alte părți terțe, în cazurile în care sumele percepute în conformitate cu articolul 94 nu sunt suficiente pentru a acoperi pierderile, costurile sau celelalte cheltuieli ocazionate de utilizarea mecanismelor de finanțare, iar contribuțiile extraordinare prevăzute la articolul 95 nu sunt imediat accesibile.”	„Statele membre se asigură că mecanismele de finanțare aflate sub jurisdicția lor sunt abilitate să contracteze împrumuturi sau alte forme de sprijin de la instituții financiare; banca centrală sau alte părți terțe, în cazurile în care sumele percepute în conformitate cu articolul 94 nu sunt suficiente pentru a acoperi pierderile, costurile sau celelalte cheltuieli ocazionate de utilizarea mecanismelor de finanțare, iar contribuțiile extraordinare prevăzute la articolul 95 nu sunt imediat accesibile.”

Explicație

Modificarea propusă urmărește să clarifice că mecanismele de finanțare nu ar trebui să depindă de împrumuturi sau alte forme de sprijin SEBC ⁽³¹⁾. Interdicția de finanțare monetară din tratat impune constrângeri juridice asupra operațiunilor de sprijin cu lichiditate a băncii centrale acordată instituțiilor de credit. În plus, băncile centrale decid în mod independent și exclusiv cu privire la furnizarea de lichiditate a băncii centrale, inclusiv asistență privind lichiditatea pentru situații de urgență, instituțiilor de credit solvabile, în limitele impuse de interdicția de finanțare monetară ⁽³²⁾.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE (1)
Modificarea 28	
Articolul 98 alineatul (3)	
„Modalitățile menționate la alineatul (2) pot include:	„Modalitățile menționate la alineatul (2) pot include:
(a) contribuții din partea mecanismelor de finanțare naționale ale instituțiilor care fac parte din grup;	(a) contribuții din partea mecanismelor de finanțare naționale ale instituțiilor care fac parte din grup;
(b) împrumuturi sau alte forme de sprijin provenind din partea unor instituții financiare sau a băncii centrale.”	(b) împrumuturi sau alte forme de sprijin provenind din partea unor instituții financiare sau a băncii centrale.” ”

Explicație

A se vedea explicația pentru modificarea propusă 27.

Modificarea 29	
Articolul 98 alineatul (5)	
„În sensul prezentului articol, statele membre se asigură că mecanismele de finanțare a grupurilor sunt abilitate, în condițiile prevăzute la articolul 96, să contracteze împrumuturi sau alte forme de sprijin de la instituții financiare, banca centrală sau de la alte părți terțe, pentru acoperirea sumei totale necesare pentru finanțarea rezoluției grupurilor în conformitate cu planul de finanțare menționat la alineatul (2) de la prezentul articol.”	„În sensul prezentului articol, statele membre se asigură că mecanismele de finanțare a grupurilor sunt abilitate, în condițiile prevăzute la articolul 96, să contracteze împrumuturi sau alte forme de sprijin de la instituții financiare; banca centrală sau de la alte părți terțe, pentru acoperirea sumei totale necesare pentru finanțarea rezoluției grupurilor în conformitate cu planul de finanțare menționat la alineatul (2) de la prezentul articol.”

Explicație

A se vedea explicația pentru modificarea propusă 27.

Modificarea 30	
Articolul 99	
„(1) Atunci când autoritățile de rezoluție iau o măsură de rezoluție și dacă această măsură garantează faptul că depunătorii continuă să aibă acces la propriile depozite, statele membre se asigură că sistemul de garantare a depozitelor la care instituția este afiliată acoperă, până la concurența valorii depozitelor garantate, valoarea pierderilor pe care ar fi trebuit să le suporte în cazul în care instituția ar fi fost lichidată prin intermediul procedurii obișnuite de insolvență.	„(1) Atunci când autoritățile de rezoluție iau o măsură de rezoluție cu privire la o instituție de credit și dacă această măsură garantează faptul că depunătorii continuă să aibă acces la propriile depozite , statele membre se asigură că sistemul de garantare a depozitelor la care instituția este afiliată acoperă contribuie la finanțarea măsurii de rezoluție și că această măsură asigură accesul în continuare al depunătorilor la propriile depozite. Sistemul de garantare a depozitelor acoperă pierderile până la concurența valorii depozitelor garantate, dar nu ar trebui să i se ceară să plătească mai mult decât valoarea pierderilor pe care ar fi trebuit să le suporte în cazul în care instituția ar fi fost lichidată prin intermediul procedurii obișnuite de insolvență.
(2) Statele membre se asigură că, în conformitate cu legislația națională care reglementează procedurile obișnuite de insolvență, sistemele de garantare a depozitelor sunt considerate ca având același rang cu creanțele neprivilegiate și negarantate.	(2) Statele membre se asigură că, în conformitate cu legislația națională care reglementează procedurile obișnuite de insolvență, sistemele de garantare a depozitelor sunt considerate ca având același rang cu creanțele neprivilegiate și negarantate.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
3. Statele membre se asigură că stabilirea sumei acoperite de sistemul de garantare a depozitelor în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol respectă condițiile stabilite la articolul 30 alineatul (2).	3.2. Statele membre se asigură că stabilirea sumei acoperite de sistemul de garantare a depozitelor în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol respectă condițiile stabilite la articolul 30 alineatul (2).
4. Contribuția sistemelor de garantare a depozitelor în sensul alineatului (1) trebuie vărsată în numerar.	4. 3. Contribuția sistemelor de garantare a depozitelor în sensul alineatului (1) trebuie vărsată în numerar.
[...]"	[...]"

Explicație

Modificarea propusă urmărește să clarifice temeiul juridic în baza căruia DGS își acoperă valoarea pierderilor în cazul în care instituția a fost lichidată, în loc să intre în rezoluție. În al doilea rând, în temeiul Directivei 94/19/CE numai instituțiile de credit pot fi afiliate unui DGS.

Eliminarea propusă a articolului 99 alineatul (2) este în legătură cu propunerea de a stabili o regulă privind prioritatea depunătorilor. A se vedea, de asemenea, modificarea propusă 11.

- (1) Scrisul cu caractere aldine în cuprinsul textului arată unde BCE propune inserarea unui text nou. Pasajele tăiate din cuprinsul textului indică unde BCE propune eliminarea textului.
- (2) SEBC furnizează credit pe parcursul zilei instituțiilor de credit și întreprinderilor de investiții stabilite în Spațiul Economic European, precum și unei game limitate de alte entități eligibile. A se vedea în special anexa III la Orientarea BCE/2007/2 din 26 aprilie 2007 privind sistemul transeuropean automat de transfer rapid cu decontare pe bază brută în timp real (TARGET2) (JO L 237, 8.9.2007, p. 1). În plus, SEBC furnizează lichiditate în contextul politicii monetare. A se vedea capitolele 3 și 4 din anexa I la Orientarea BCE/2011/14 din 20 septembrie 2011 privind instrumentele și procedurile de politică monetară ale Eurosistemului (JO L 331, 14.12.2011, p. 1).
- (3) A se vedea Raportul anual al BCE, 1999, p. 98, și Raportul BCE privind evaluarea stabilității financiare („Financial Stability Review”), decembrie 2006, p. 172.
- (4) A se vedea Raportul de convergență al BCE, 2012, p. 29.
- (5) A se vedea contribuția SEBC la consultarea publică organizată de Comisie cu privire la detaliile tehnice ale unui posibil cadru al UE pentru redresarea și rezoluția bancară, mai 2011, pp. 4 și 5.
- (6) A se vedea Avizul CON/2010/83 al BCE, punctul 6.3, și Avizul CON/2011/103 al BCE, punctul 4.
- (7) A se vedea articolul 3 alineatul (3) din directiva propusă.
- (8) A se vedea, în legătură cu SEBC, articolul 127 alineatul (5) din tratat și articolul 3.3 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene.
- (9) Articolul 123 din tratat. A se vedea, de asemenea, Raportul de convergență al BCE, 2012, p. 29.
- (10) A se vedea nota de subsol nr. 9.
- (11) Considerentul 35 din directiva propusă.
- (12) A se vedea în acest sens și Comunicarea Comisiei – Recapitalizarea instituțiilor financiare în contextul actualei crize financiare: limitarea ajutorului la minimumul necesar și garanții împotriva denaturărilor nejustificate ale concurenței (JO C 10, 15.1.2009, p. 2).
- (13) Statutul de creditor privilegiat este stabilit pentru DGS prin articolul 94 alineatul (1) din Legea privind insolvența bancară (*Darjaven vestnik* nr. 92, 27.9.2002).
- (14) Statutul de creditor privilegiat al depunătorilor este stabilit de articolul 4 alineatul (16) din Legea nr. 3746/2009 de transpunere a Directivei 2005/14/CE privind asigurarea de răspundere civilă auto și a Directivei 2005/68/CE privind reasigurarea și alte dispoziții (FEK A 27, 16.2.2009). Articolul 13a alineatul (4) definește statutul DGS.
- (15) Legea din 5 octombrie 1995 privind instituțiile de credit [LV 163(446), 24.10.1995]. Articolul 192 alineatul (1) a introdus ordinea de preferință pentru depunătorii garantați la 21 mai 1998.
- (16) Legea CXII din 1996 privind instituțiile de credit și întreprinderile financiare (*Magyar Közlöny* 1996/109, 12.12.1996), mai precis capitolul XV din lege, referitor la detaliile sistemului de garantare a depozitelor. Statutul preferențial al tuturor depozitelor, nu doar al celor garantate, este stabilit de articolul 183 alineatul (1) din lege.
- (17) A se vedea articolul 166-A din versiunea consolidată a Decretului-lege nr. 298/92 din 31 decembrie privind cadrul juridic al instituțiilor de credit și al întreprinderilor financiare (D.R. nr. 30, I, 10.2.2012).
- (18) Ordonanța de Guvern nr. 10/2004 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit, cu modificările și completările ulterioare, în special prin articolul 38, acordă o prioritate superioară, după cheltuielile aferente procedurii falimentului, creanțelor rezultate din depozitele garantate, inclusiv creanțele DGS rezultate din plata compensațiilor către depunătorii garantați (*Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 84, 30.1.2004).
- (19) A se vedea Avizul CON/2011/83 al BCE.
- (20) A se vedea Raportul anual 1999 al BCE, p. 98, și Raportul BCE privind evaluarea stabilității financiare („Financial Stability Review”), decembrie 2006, p. 172.
- (21) A se vedea articolul 31 alineatul (7) din directiva propusă.
- (22) A se vedea articolele 26 și 29 din directiva propusă.
- (23) A se vedea considerentul 28 din directiva propusă.
- (24) Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare (JO L 166, 11.6.1998, p. 45).
- (25) A se vedea, de asemenea, contribuția SEBC la consultarea publică organizată de Comisie cu privire la detaliile tehnice ale unui posibil cadru al UE pentru redresarea și rezoluția bancară, mai 2011.
- (26) A se vedea considerentul 9.
- (27) A se vedea articolul 17 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

⁽²⁸⁾ A se vedea considerentul 10.

⁽²⁹⁾ A se vedea Raportul BCE privind lecțiile învățate din criza financiară în ceea ce privește funcționarea infrastructurilor piețelor financiare europene („*Report on the lessons learned from the financial crisis with regard to the functioning of European financial market infrastructure*”) din mai 2010.

⁽³⁰⁾ A se vedea, de asemenea, contribuția SEBC la consultarea publică organizată de Comisie cu privire la detaliile tehnice ale unui posibil cadru al UE pentru redresarea și rezoluția bancară, mai 2011, p. 6, punctul 9.

⁽³¹⁾ A se vedea Avizul CON/2011/103.

⁽³²⁾ A se vedea nota de subsol nr. 9.
